

Theologia Scholastica

Quinque Tomis Comprehensa ... ; Cum Triplici Indice

De Deo Atque De Ejus Possessione Cum Triplici Indice

Ulloa, Joannes de

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1719

Index Tertius, Qui Est Rerum, Atque Verborum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81382)

Mittit DEUS Filium tuum. 2. 57. Qui manet in charitate in DEO manet. 2. 66. Per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. Ibi. Spiritus sancti, qui in vobis est. Ibi. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? 2. 67. Omnia autem nuda, & aperta sunt oculis eius. 3. 13. Quae ergo Societas lucis ad tenebras. 3. 80. Noleus aliquos perire; sed omnes ad poenitentiam reverti. 3. 134. Non ex operibus, sed ex vocante. 3. 140. Tradidit illos DEUS in reprobum sensum. 3. 231. In desideria cordis eorum. 3. 238. Mittet illis DEUS operationem erroris. Ibi. Videmus nunc per speculum. 5. 12. Cum

apparuerit similes ei erimus. Ibi. Lucem inhabitat inaccessibilem. 5. 23. Per haec efficiamini divinae consortes naturae. 6. 2. Quae enim participatio Iustitiae cum iniquitate, &c. 6. 2. Non intrabit in ea aliquod coinquinatum. 6. 6. Quod sumus Filii DEI. 6. 7. Ad eum veniemus. 6. 8. Propter inhabitantem Spiritum eius in nobis. Ibi. Quicumque autem totam legem observaverit, offendat autem, &c. 6. 31. In occulto locutus sum nil. 6. 37. Charitas patiens est, benigna est. 6. 57. Charitas DEI diffusa est. Ibi. Mite de qualem charitatem dedit nobis Pater. Ibi. Qui manet in charitate, in DEO manet. Ibi.

INDEX TERTIUS, QUI EST RERUM, ATQUE VERBORUM.

Primus numerus Disputationem;
Secundus Marginalem significat.

A.

Actio immediatè libera essentialiter excludit omnem sui rationem quae sit strictè à priori. 4.
Actus divini immediatè liberi non constituuntur per aliquid creatum. 1. 62. Sunt DEO adaequatè intrinseci quoad denominationem. 1. 68. Distinguuntur invicem virtualiter. 1. 62.
Adoptio stat in Gratia sanctificante. Et quo sensu. 6. 7.
Aeternitas permanens comparatur cum successivis. 1. 19. Haec cum illa. Ibi. 34.
Agens naturale quo sensu operetur secundum ultimum potentiae. 5. 89.
Angelus non assequitur scientiam mere naturali Mysterium Trinitatis. 2. 2.
Animae quo sensu sint in continua mutatione. 1. 22.
Apprehensio pura repugnat DEO. 3. 16.
Ars syllogistica valet in divinis. 2. 34.
Aseitas non est definitio DEI. 1. 1.
Attributa divina quo sensu distinguantur inter se, atque ab Essentia. 1. 54. Quanam multiplicentur, & quanam non multiplicentur in divinis. 2. cap. 4. & seq.
Auctoritas DEI quo sensu sit de Fide. 1. 12.
Auxilium moraliter connexum non sufficit Praedestinationi. 3. 143.

B.

Beatitudo objectiva, & formalis. 5. 1. & seqq.
Hujus constitutiva physica. 5. 4. Beati quomodo sua cognoscant in Verbo. 5. 26.

C.

Carentiae tres imbibuntur in filiatione adoptiva. 6. 9. & seqq.
Certitudo non semper est evidentia. 2. 10.
Certitudo reflexa aeternitatis constituit beatitudinem. 5. 20.
Circuminfessio Divinarum Personarum quid sit? 2. 43.
Christi D. libertas indifferentiae etiam Verbum procedat ex cognitione contingentium. 2. 100.
Combinatio Aeternitatis permanentis cum successivis. 1. 19. Horum cum illa. Ibi. 34.
Combinations multae propositionum conditionalis. 3. 30.
Comparativa increpatio poscit aequalitatem in extremis comparationis saltem quoad res necessarias. 3. 196.
Concordia Trinitatis cum Principiis Metaphysicis. 2. 22.
Concordia infallibilitatis Praedestinationis cum libertate indifferentiae. 3. 137. & seqq.
Connotata complementa actus divinos liberos, negantur. 1. 60.
Connoratio quid, & quoruplex, & distinctio illius à constituendo. 6. 10. & seqq.
Connexum vel oppositum moraliter, physice, aut metaphysice cum conditionato scientiae mediae, an possit esse hujus objectiva hypothese. 3. 37.
Connexio pure moralis non sufficit Praedestinationi. 3. 143.
Consortium divinae naturae quo sensu verificatur de Gratia. 6. 24.

Constitutivum ultimum Divinarum Personarum. 2. 46.

Constantia actuum divinarum. 4. 1. & seqq.

Contradictoria prædicata possunt verificari simul; contradictoriæ propositiones non possunt. 2. 23.

Creaturæ purè possibilis possunt terminare Amorem, aut odium divinum. 4. 34. Earum bonitas, aut malitia non potest per se præcisè movere adæquatè divinam Voluntatem. 4. 30. An sit possibilis creatura ulla, cui sit connaturalis visio beatifica. 5. 96.

Creaturæ quo sensu sunt fuerunt, & erunt præsentis Divinæ Æternitati. 1. 35. & seqq. Quo sensu coexistunt Æternitati. 1. 41. Quo sensu connectuntur cum DEO ut Trino? 2. 2.

Creatura rebellis quo sensu possibilis sit, quo sensu impossibilis. 3. 152.

Credibilitas, & credenditas quo sensu stare possint cum evidentiâ falsitatis. 2. 11.

Conversiones Logicæ stant cum Trinitate Divina. 2. 37.

D.

Decretum collativum libertatis connexum cum uno determinato hujus exercitio. 3. 264.

Concomitans non admittitur. 3. 148. Subjectivè absolutum, & terminativè conditionatum rejicitur. 3. cap. 9. & seqq.

Decretum, quod dici solet *Præscindens*. Negatur. 3. 260.

Decretum auxilii collativum, quia hoc est efficax. 3. 263.

DEI quidditas pro modulo nostro. 1. 1. Ipsius existentia quo sensu sit per se nota, vel demonstrabilis. 1. 6. Creditur per Fidem Theologicam. 1. 10. Sicut etiam Authoritas. 1. 12.

DEUS quo sensu fuerit, aut non fuerit; Erit, aut non erit. 1. 24. & seqq. Quo sensu cognoscat futura in æternitate. 1. 34. Ac quo sensu cognoscat res in seipsis, atque in alio. 3. 13. Non est capax puræ apprehensionis. 3. 16. Quo sensu possit habere discursum. 3. 19. Quo item sensu possit, aut non possit omnia quæ potest creatura: & quo sensu possit facere se solo quæ facit simul cum creatura. 5. 70. Quo sensu possit, aut non possit convertere quamlibet creaturam rationalem. 3. 120. Quo sensu peccatis puniuntur peccata. 3. 238. Suorum actuum libertas, laudabilitas, atque constantia. 4. 1. & seqq. Est incapax subeundi moralem necessitatem. 4. 12. Item revocandi actus suos. 4. 18.

Determinatio libera voluntatis quomodo fiat. 3. 189.

Determinatio quoad individuum non tollit libertatem. 3. 255.

Difficultas combinandi Æternitatem DEI cum successivis. 1. 19.

Distinctio attributorum DEI inter se, atque ab Essentia. 1. 54.

Distinctio virtualis explicatur. 2. 22. Sufficit, ac requiritur ad Trinitatem. 2. 24. Formæ ex natura rei non requiritur. Ibi. Solius rationis non sufficit. 2. 26.

Discretio radicalis, & primaria Prædestinatorum à reprobis ex solo DEO est. 3. 136. Quid de discretione reproborum à Prædestinatis. Ibidem.

Discretionis illius concordia cum libertate creaturæ. 3. 137. & seqq.

Disparate veritates conditionales, an cognoscantur à DEO? 3. 167.

Dubitativæ particulæ quem sensum habeant in scriptura? 3. 8.

Duratio creata indivisibiliter respondens multis instantibus non videtur possibilis. 1. 40.

E.

Elevare potentiam, quid sit. 5. 28.

Evidentiâ moralis Sanctissimæ Trinitatis. 2. 4.

Evidentiâ moralis veritatis non semper inferretur ex quavis evidentiâ morali credibilitatis. 2. 11.

Evidentiâ moralis veritatis objectivæ quid sit. 2. 13.

Evidentiâ metaphysica mediata, & immediata Trinitatis possibilis est viatori. 2. 16.

Evidentiâ abstractivâ quo sensu possit esse immediata. 2. 17.

Existentiâ DEI quo sensu demonstrabilis sit à priori. 1. 6.

Est de Fide. 1. 10.

Exempla ad explicandum coexistentiam DEI cum creaturis præteritis, ac cum futuris. 1. 39.

Exponitur utcumque Mysterium Trinitatis. 2. 22.

F.

Filius Æternus cur potius quàm Spiritus sanctus sit Filius. 2. 93. Ex qua divina cognitione procedit, ut verbum? Ibi.

Filiatio DEI adoptiva quid sit à patre rei. 6. 9.

Finis noster ultimus *qui. Cui. Quo* exponitur. 5. 3. Quo sensu homo est suus ultimus finis, nempe *cui* exponitur. Ibi.

Fuisse, ac futurum, esse quo sensu verificentur de DEO. 1. 24.

G.

Gloria prædefiniri potest ut corona ante abfolutam visionem meritorum. 3. 124.

Gratiæ sanctificantis existentia, & octo attributa. 6. 1. & seqq. Quæstiones super illis. 6. 9. & seqq. Quomodo deletur peccata. 6. 3. Quomodo est participatio divinæ naturæ. 6. 27. Quomodo sit necessaria ad diurnam Legis observationem. 6. 30.

Ejusdem oppositio cum lethali, ac distinctio ab habitu charitatis. 6. 42.

H.

Heri. Hodie. Cras. quomodo verificentur de DEO. 1. 24. & 47.

Hypo-

Hypothesis objectiva scientiæ mediæ. Vide scientiæ mediæ. Quo sensu potest illa esse conexa, vel opposita conditionato. 3. 37.

I.

Identitas quæ simul est distinctio virtualis quam vim habeat. 2. cap. 3. Quo sensu sit mutua convenientia. 2. 33.
 Impedimentum inaufertibile quando obest, & quando non obest libertati indifferentiæ. 3. 217. & seqq.
 Impossibile est rem simul esse, & non esse, quem sensum habeat. 2. 30.
 Indifferens ut indifferens quo sensu non potest determinare. 3. 191.
 Indifferentia sola iudicii non sufficit conferendo libertatem indifferentiæ. 3. 215.
 Innascibilitas Æterni Patris. 2. 54.

L.

Libertas, laudabilitasque actuum liberorum DEI explicatur. 4. 1. & seqq.
 Libertas creata deficeret, ac non deficeret deficiente Divinâ. 4. 39.
 Locutiones ordinariæ interdum murandæ. 1. 23.
 Lulli argumenta solvuntur. 2. 2.
 Lumen gloriæ quid sit, & an detur. 5. 27. & seqq. Non est tota ratio agendi. 5. 31.
 Potest suppleri per auxilium extrinsecum. 5. 68. Quotupliciter potest sic suppleri. ibi.
 Quo sensu producat inæquales visiones in subjectis inæqualibus. 5. 87.

M.

Materiale peccati non potest prædefiniri à DEO. 3. 223.
 Malitia moralis non consistit in privatione rectitudinis. 3. 225.
 Manichæismus abjicitur. 1. 50.
 Massiliensium præscientia conditionata diversa valde est à scientiâ mediâ. 3. 78.
 Mysterium Trinitatis. Vide. Trinitas. Missio Divinæ Personæ quid sit & quoruplex. 2. 57.
 Motum omne quo sensu ab alio moveatur. 3. 188.
 Multiplicitas admittenda, & quæ admittenda non est in Divinis. 2. cap. 4. & seqq.

N.

Natura cum quo supernaturali conestitur. 2. 2.
 Necessitas moralis non cadit in DEUM. 4. 8.
 Notionalis cognitio, aut Amor non datur in DEO. 1. 58.
 Notiones divinæ sunt quinque. 2. 53. Quot sint in unaquaque Persona Divina. 2. 55.
 Numerus proprietatum quæ sunt in DEO. 2. 41.

O.

Objecta quo sensu dicantur evidentiâ, obscura, vera, falsa, &c. 1. 7.
 Oeconomia, quæ est in DEO. 1. 57.
 Omissionem esse ex motivo quid sit. 4. 5.
 Omnipotentiae proprietates aliquæ. 1. 52.
 Oppositio Gratiæ cum lethali exponitur. 6. 42.

P.

Participatio divinæ naturæ quid sit. 6. 27.
 Peccata quo sensu peccatis puniantur. 5. 183.
 Nec quoad materiale possunt prædefiniri à DEO. 3. 223.
 Pelagius quo sensu agnoscebat divinum adiutorium. 3. 177.
 Personæ Divinæ quo sensu constituuntur ultimò, ac distinguuntur per relativum. 2. 46.
 Quo sensu mittuntur. 2. 57. Ut distinctiè virtualiter ab essentiâ non important existentiam, aut perfectionem ultra essentiâ. 2. 69. Quo sensu mutæ sunt. 2. 96. Quo sensu liberæ. 2. 101.

Prædestinatio quid sit. 3. 134. Ejus effectus. 3. 238.
 Prædestinatio gloriæ ut coronæ ante absolutam visionem meritum. 3. 124.
 Prædestinatio redemptionis, poenitentiae, aut damnationis ante visionem peccati. 3. 241.
 Prædestinatio efficax & formalis actus liberi adest cum hujus libertate. 3. 239.
 Prædestinatio, & Prædestinationis systema. 3. 134. Quomodo coherat cum libertate indifferentiæ in Prædestinato, & in Reprobato. 3. 138. Quomodo sit creaturæ acquiribilis, & impedibilis. 3. 139. Quomodo sit, vel non sit ante absolutam visionem meritum. 3. 140. Quam tendentiam habeat. 3. 141.
 Præmii, sive coronæ denominatio quid poscat, quid non poscat. 3. 146.
 Primi Principii Unicitas explicatur. 1. 50.
 Principia Metaphysicè evidentiâ non repugnant Trinitati. 2. 22. Ex hac novimus quem sensum habere debeant. 2. 28. & 69.
 Proposium, de quo Paulus, & Augustinus. 3. 181.

Propositio quando est vera, quando est falsa. 6. 21.

Q.

Quodlibet est, vel non est, quem sensum habeat in Divinis. 2. 30. Item. Quæ sunt eadem uni tertio. Quæ repugnant uni tertio. 2. 31.

R.

Relativum constituit, ac distinguit Personas Divinas. 2. 46.
 Relationes transcendentales quot sint in Divinis. 2. 54.
 Relationes Divinæ non important perfectionem ultra perfectionem essentiæ. 2. 69.
 Resistimus Gratiæ DEI. 3. 247.

S.

Scientiæ Divinæ multiplicitas, & proprietates. 3. 1.
 Scientiâ visionis non est causa rerum. 3. 3.
 Scientiæ Mediæ attributa, & proprietates propositionibus sex circumscriptas invenies. 3. 23. & seqq.
 Scientiâ Mediâ reflexa propriè, ac minus propriè talis. 3. 24. Non connectitur cum Directa. 3. 89. Explicatur, ac suaderetur. 3. 165. & 194.
 Scientiâ.

Scientia media disparata. 3. 167.
 Scriptura sacra, cur interdum utatur verbis, quorum significarum repugnat DEO loquenti de illo. 1. 24. Quo sensu utitur particulis dubitativis. 3. 8. Ponit interdum unam partem pro toto, & causam pro effectu. 5. 7. Aeternitas Divina quomodo combinetur cum successivis. 1. 19.
 Solutiones in favorem Prædeterminationis referantur. 3. 210. & seqq.
 Species impressa DEI est possibilis. 5. 91.
 Non debet esse ejusdem perfectionis cum objecto. 5. 93. Quo sensu est semen, Vicariaque objecti. 5. 95.
 Spiritus sanctus verè mittitur, ac datur Justo. 2. 66. Mittitur quoque sed non complerè peccatori interdum. 2. 67. Quid sit realiter ea missio. 2. 68. Quid donatio Spiritus sancti. Ibi. Spiratio activa distinguitur virtualiter à Paternitate, ac filiatione. 2. 41.
 Status possibilitatis, futuritionis, & quid sint à parte rei. 3. 63.
 Supernaturalia comprincipia non sunt tota ratio agendi. 5. 28.
 Syllogistica Ars valet in Divinis. 2. 34.

T.

Transcendentalia non multiplicantur in Divinis. 2. 69.
 Trinitatis Mysterium non est à nobis demon-

strabile, imo neque positivè aut negativè probabile, cum intellectui nostro sibi soli relicto appareat impossibile. 2. 1. & seqq.
 An, & quo sensu sit moraliter evidens. 2. 4.
 Poteest esse Viatori metaphysicè evidens tum mediare, tum immediate. 2. 16. & seqq.
 Exponitur, & ostenditur non repugnans principiis evidentibus. 2. 22. Consistit in sex præcipuè veritatibus. 2. 24. Explicat qualis esse debeat Ars syllogistica conversio Logica, & principium Metaphysicum. 2. 28. & seqq.

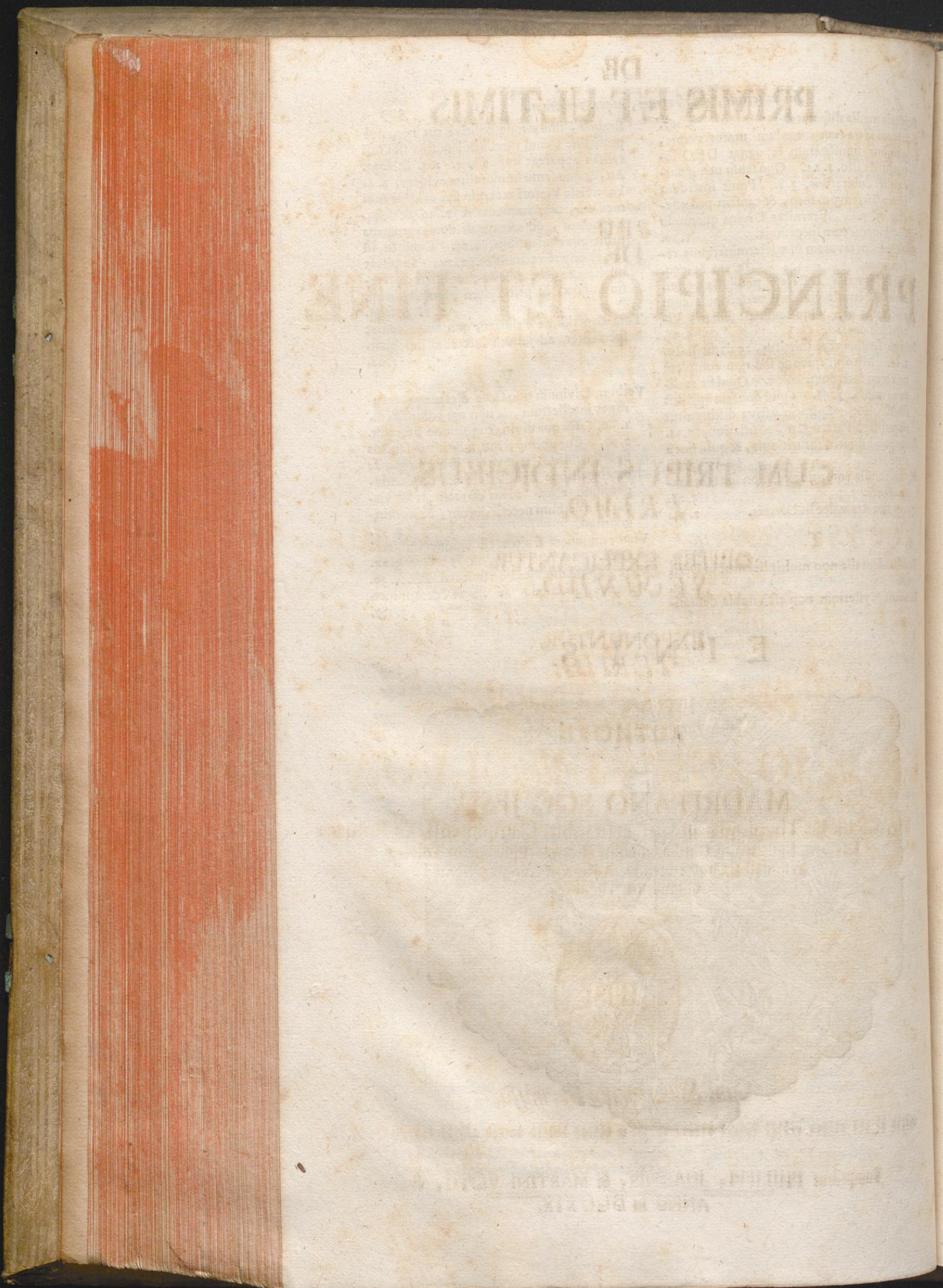
Tota Sanctissima Trinitas, quo sensu veniat specialiter ad justum, & eum inhabitet. 2. 68.

V.

Verbum Divinum quo sensu dicatur procedere per intellectum, & non per voluntatem. 1. 60. Ex qua divina cognitione procedit. 2. 93. Cur potius, quàm Spiritus sanctus sit Filius. Ibi. Quo sensu procedit per se ex cognitione necessariorum, & contingentium. 2. 95. Idem est realiter, & virtualiter Verbum necessariorum, & contingentium. 2. 97.
 Viator nunquam fruitus est visione intuitiva DEI. 5. 23.
 Virtutes purè morales non sunt in DEO. 4. 30.
 Voluntas quomodo se liberè determinet. 3. 189.

FINIS.

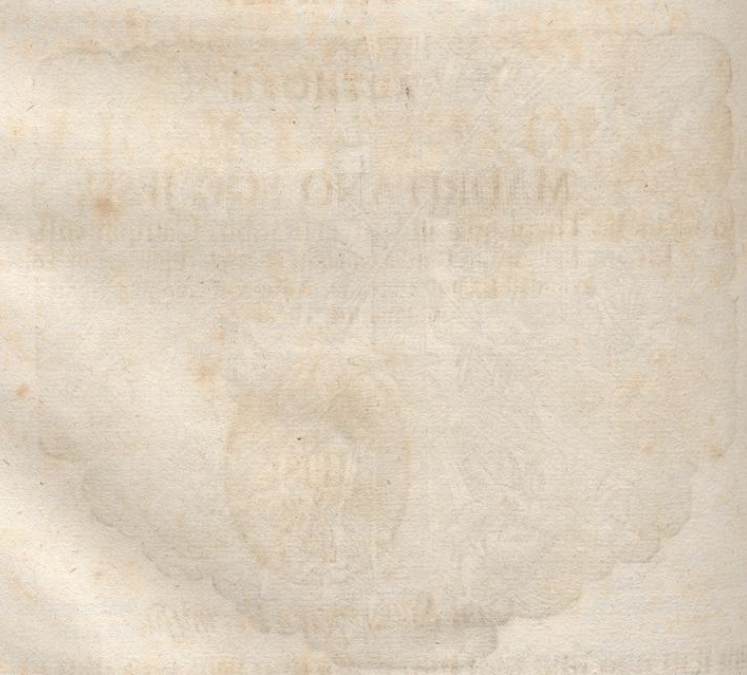

DR
PRIMIS ET ULTIMIS

PRINCIPIO ET FINIS

CUM TRIBUS INTERMEDIIS

E. H. H. H.

ANNO MDCCLXIX